

Strona znajduje się w archiwum.

O co tak naprawdę chodziło w aferze Watergate

8 stycznia 1973 roku rozpoczął się proces mężczyzn oskarżonych o włamanie do głównej siedziby Partii Demokratycznej w kompleksie Watergate.

Wszystko zaczęło się od słów:

"Jestem zdeterminowany, by w tym roku wybrać prezydenta, który będzie poważnie zadłużony i który będzie sobie zdawał sprawę ze swojej beznadziejnej sytuacji. A skoro jestem skłonny w tym postanowieniu przekroczyć jakiegokolwiek limity, powinniśmy być w stanie wybrać kandydata, który wie, jakie są realia życia politycznego. Jeśli wybierzemy Nixona, wtedy on, i jestem tego pewien, będzie wiedział, na czym ta gra polega" - Howard Hughes, na początku 1968 roku podczas kampanii prezydenckiej¹.

Hughes był swego czasu cenionym pilotem, hollywoodzkim producentem i playboyem. Przechwalał się swojemu pomocnikowi Robertowi Maheu - "Robercie, pamiętaj, nie ma ani jednej osoby na świecie, której nie mógłbym kupić albo zniszczyć".

Dla niego, przekupienie Nixona przyniosło przynajmniej dwie bezsprzeczne korzyści: w 1969 roku Rada Lotnictwa Prywatnego (Civil Aeronautics Board) zezwoliła Hughes'owi kupić Air West - małą pasażerską linię lotniczą; w 1970 roku Departament Sprawiedliwości unieważnił pozew przeciwko Hughes'owi, który miał powstrzymać go

przez kupnem kolejnego kasyna w Las Vegas.

Dla Nixona, 100 tysięcy od Hughesa oznaczały polityczny nekrolog. Przeświadczenie Nixona o tym, że jego polityczny oponent, przewodniczący Partii Demokratycznej - Larry O'Brien, który również otrzymywał pieniądze od Hughesa, może wiedzieć o przekupstwie, spowodowało, że prezydent zachęcił swoich pomocników do szpiegowania O'Briana.

W czerwcu 1972 roku, pięciu włamywaczy w garniturach i niebieskich, chirurgicznych rękawiczkach zostało złapanych w biurze O'Briena w kompleksie Watergate. 8 stycznia 1973 roku rozpoczął się ich proces, w którym zostali oskarżeni o włamanie do głównej siedziby Partii Demokratycznej.

¹ G. P. Geoghegan "Republicanism - the Dark Night of the America Dream", s.5

Źródło: Crime Magazine, autor: Don Fulsom.

Fulson jest długoletnim reporterem, który opisał prezydentury LBJ, Nixona, Forda, Reagana i Clintona.